

Konsultacje planów ochrony wielkopolskich rezerwatów przyrody

2017-01-05

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu przystępuje do sporządzenia projektów planów ochrony dla rezerwatów przyrody Bagno Chlebowo, Baszków i Smolary. Konsultacje społeczne potrwać do 26 stycznia br. Uwagi i wnioski do projektów można składać bezpośrednio w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu lub drogą elektroniczną.

Rezerwat przyrody Baszków położony jest na obszarze chronionego krajobrazu Dąbrowy Krotoszyńskiej Baszków-Rochy, ok. 3 km na wschód od miejscowości Baszków. Obszar rezerwatu w całości stanowi ekosystem leśny. Większość kompleksu zajmuje śródładowy bór wilgotny *Molinio-Pinetum* o drzewostanie niemal wyłącznie sosnowym w wieku od 61 do 80 lat z dominującą w runie trawą – trzęsica modrą. Bezodpływowe zagłębienie terenu w centralnej części rezerwatu zajmuje zbiorowisko olsu torfowcowego *Sphagno squarrosi-Alnetum* zdominowane w drzewostanie przez olszę czarną. Warstwa runa jest dobrze wykształcona i składają się na nią w szczególności mchy torfowce. Na szczególną uwagę w rezerwacie zasługuje stanowisko chronionej paproci długosza królewskiego, będące miejscem występowania jednej z najliczniejszych populacji tego gatunku w Wielkopolsce. Obecnie populacja tej okazałej paproci w rezerwacie jest stabilna i wykazuje tendencję do rozprzestrzeniania się. Ogółem na terenie rezerwatu stwierdzono występowanie 89 gatunków roślin naczyniowych i 20 gatunków mchów. Z gatunków objętych ochroną występują tu między innymi: mokradłozka zaostrzona, widłoząb miotłowy, bielistka siwa, torfowiec frędzlowaty i torfowiec błotny. Spośród gatunków zwierząt występujących w rezerwacie, warto zwrócić uwagę na rzadkie gatunki ważek, takie jak żągnica mniejsza i żądłówka.

[Projekt zarządzenia w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Baszków](#)

Rezerwat przyrody Bagno Chlebowo znajduje się ok. 5 km od miejscowości Ludomy, na skraju kompleksu leśnego Puszcza Notecka, w centralnej części torfowiska o powierzchni ponad 500 ha i stanowi załedwie ok. 1% całego kompleksu torfowiskowego Chlebowo. Obszar torfowiska przez ponad 100 lat podlegał przekształceniom antropogenicznym, a szczególnie eksploatacji torfów, co doprowadziło do powstania około 50 torfianek wypełnionych wodą, o kształtach zbliżonych do prostokąta i średniej długości około 200 m. Na krajobraz torfowiska Chlebowo składa się mozaika siedlisk z dominacją otwartych mszarów i dołów potorfowych wypełnionych silnie zakwaszoną wodą. Na terenie samego rezerwatu dominuje leśne siedlisko przyrodnicze reprezentowane przez brzezińską bagienną *Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*. Drzewostan tego lasu bagiennego porasta silnie przesuszone gleby torfowe i charakteryzuje się strukturą drzewostanu z przewagą brzozy omszonej i nieznacznym udziałem sosny i świerka. Ogółem na terenie rezerwatu odnotowano obecność gatunków chronionych, jak: torfowiec błotny, torfowiec magellański, bagno zwyczajne, widłak jałowcowaty czy rosiczka okrągłolistna. Rezerwat jest miejscem występowania licznej populacji żmii zygzakowatej. Ponadto stwierdzono tu również 21 gatunków ptaków, z których na szczególną uwagę zasługuje obecność żurawia i krogulca.

[Projekt zarządzenia w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Bagno Chlebowo](#)

Rezerwat przyrody Smolary położony jest w północnej części Wielkopolski, ok. 3 km od miejscowości Krępko. Znajduje się na obszarze chronionego krajobrazu Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy oraz graniczy z rezerwatem przyrody Wielkopolska Dolina Rurzyca. Rezerwat chroni wielkopowierzchniowy kompleks torfowisk mszarnych i mechowisk, zanikające jezioro humusowe, stanowiące ostoję wielu rzadkich i zagrożonych gatunków roślin oraz łągi olsowe i bory sosnowe. Znaczną część rezerwatu zajmuje jezioro Smolary, podlegające obecnie procesom wypłykania i zarastania. Roślinność wodną jeziora Smolary stanowią głównie łąki ramienicowe zdominowane przez ramienicę delikatną. W strefach graniczących z szuwarem występują płaty zbiorowisk o liściach pływających tworzonych przez grzybień białe i znacznie rzadsze we florze Polski grzybień północne. Ważnym elementem krajobrazu rezerwatu są również torfowiska. Otaczają one jezioro, wypełniają niewielki kociołek w północnej części rezerwatu oraz przylegają do rzeki Rurzyca, tworząc we wszystkich przypadkach zwarty kobierzec mszarny z wieloma rzadkimi i zagrożonymi gatunkami roślin. Spotkać tu można między innymi takie gatunki jak: turzyca błotna, rosiczka okrągłolistna, przygietka biała, wełnianka wąskolistna. Największą powierzchnię rezerwatu zajmują różnowiekowe sosnowe lasy gospodarcze. Jego najbardziej suche płaty wyróżniają się znacznym udziałem porostów zalicza się do borów chrobotkowych. Niewielkie powierzchnie rezerwatu zajmują również olsy torfowcowe oraz łągi olsowe, koncentrujące się głównie w okolicy jeziora i strefie przylegającej do rzeki. Ogółem na terenie rezerwatu stwierdzono obecność 218 gatunków roślin naczyniowych, 76 gatunków mszaków i 8 gatunków porostów.

[Projekt zarządzenia w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Smolary](#)

Uwagi i wnioski do projektów zarządzeń można składać w formie pisemnej, ustnej do protokołu lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej (bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym) w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu, pokój 1303, w poniedziałki w godzinach 8:30-16:00, od wtorku do piątku w godzinach 8:15-15:00 lub e-mailem: sekretariat.poznan@rdos.gov.pl. Organem właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu.